

af 5te Juni. Jeg har ingenlunde benægtet Rigsraadets Competence; men jeg har som Medlem af Rigsraadet hjulpet til at forkaſte, hvad der afveeg fra Grundloven af 5te Juni, og jeg har ſamtidigt ſom Medlem af Rigsdagen været med til ethvert Forſøg, der blev gjort paa at udvide Femtejuniloven til dens oprindelige Omfang og Omraade. Der var en Tid, da jeg troede, at dette lod ſig gjøre. Saalænge det kun gjaldt om at bekæmpe Rigsraadets Landſthing, og den Regjering, ſom hovedſageligen ſtøttebe ſig til dette Landſthing, en Regjering, der aldrig havde haft ſtor Popularitet, og hvis gamle Modſtandere kun syntes for en Tid at have lagt et ældre Mellemværende tilſide — ſaalænge havde jeg endnu Haab om, at Femtejuniloven ſkulde ſeire; men jeg har ikke mere noget Haab derom. Situationen har ſiden den Gang forandret ſig ſaa be-tydeligt, Kjendſgjerninger ere ſaaledes blevne ſøiede til Kjendſgjerninger, hvilke det efter min Mening vilde være lige ſaa daarligt at benægte, ſom ufornuſtigt, ja, jeg troer ſordærveligt at modsætte ſig. De, ſom endnu holde uroffelig faſt ved den uforandrede Grundlov af 5te Juni, have nu langt ſtærkere Modſtandere at bekæmpe end tidligere. De ſtulle nu kæmpe ikke blot mod Rigsraadets Landſthing og Folkething, men ogsaa mod Rigsdagens Landſthing, og de ſtulle bekæmpe en Regjering, hvis enkelte Medlemmer, paa Grund af deres ſtore Hæderlighed og utvivlſomme Fædrelandſkærlighed, og paa Grund af deres hele øvrige Livsſtilling og Forhold, nyde i høi Grad Til- lid og Anerkjendſe hos en ſtor Deel af Folket. Nu at omſtyrte, hvad diſſe ſorene- de Kræfter viſtnok med megen Møiſommelighed have opført, anſeer jeg for reentud umuligt, og ſelv derſom det kunde lade ſig gjøre — jeg vil ikke ſige at fremkalde en Oploſning af dette Thing, hvad jeg ikke troer vilde føre til Noget ſomhelſt — men derſom det var muligt at bevæge Hs. Maj. Kongens nuværende Regjering til at trække ſig tilbage, ſaa vilde jeg anſee det for ſaare betænkeligt, ja, jeg vilde anſee det for meget farligt for Tiden, og de, ſom bygge deres ſtørſte Haab paa en ſaadan Even- tualitet, vilde maafſee netop være de, der bleve ſtuffede paa det Allerbitteſte; thi, mine Her-

rer, vi vide da ikke, hvad vi vilde ſaae, Jeg kan beklage, at Omſtændighederne ere blevne, ſom de ere, at nu ved Kjendſgjerninger- nes Magt det er gjort uundgaaeligt, hvad jeg ellers kunde ønske anderledes. Jeg ſkal ikke inblade mig paa det ørkeſløſe Arbejde at paaviſe, hvorledes det mulig kunde være bleven anderledes. Jeg ſkal ogsaa vel vogte mig for, at gaae i Dette med Nogenſomhelſt. Jeg ſkal vel vogte mig for at dømmen Nogen og bebreide Nogen hans Udtalelſer og Stemmegivning, og ſaaledes hderligere udsaae Tvøbragtens Sæd i vort Folk. Jeg ſkal holde mig til den faſte Overbeviſning, ſom jeg troer, at vi ſkylde at have mod hinanden, at hver Mand her har valgt og altid vælger, hvad han til enhver Tid maa anſee for det Bette og Bedſte. Enhver har ſit Anſvar at bære, og jeg ſkal ogsaa vide at bære mit Anſvar, naar jeg, givende efter for Kjendſgjerningerne og Omſtændighedernes Magt, ſtemmer for det foreliggende Forſlag. Jeg kommer ikke derved i nogenſomhelſt Strid med mig ſelv; thi allerede paa Valgtribunen har jeg erklæret, at jeg vilde kunne gaae ind paa Forandringer i Grundloven af 5te Juni, naar det var nødvendigt. Vel vilde jeg aldrig kunne have givet min Stemme til det Forſlag, ſom jeg vil kalde Rigsraads-Landſthingets Forſlag, der jo falbt igjennem; dette Forſlag med dets Bekæmpelſe af den almindelige Valgret, med dets Claſſe- valg og mange andre væſentlige Forſkjelligheder fra 5te Junigrundloven vilde jeg have bekæmpet til det Yderſte; men, Gudskelov! det falbt, og det, ſom her ligger for, er noget ganſke Andet. Jeg kan vel ikke give dem Ret, ſom ſige, at i dette Forſlag er Grundloven af 5te Juni ſaa godt ſom uforandret, hvad de jo ogsaa ſagde om det tidligere af mig nævnte Landſthingsforſlag; nei, der er en meget betydelig Forſkjel derimellem; men jeg kan heller ikke give dem Ret, ſom ſige, at det her foreliggende Forſlag og det tidligere forkaſtede er et og det ſamme. Nei, der er ogsaa en ſtor Forſkjel derimellem; naar det ſiges, er det kun en Maſſe, ſom Femtejunigrundlovens Modſtan- dere tage paa, for bag den at ſkjule det Nederlag, ſom de ret vel ſøle, at de have lidt, og ſom jeg altid ſkal regne mig til Glæde at have